

צו את אהרן ... (ויקרא ב,ו)

מבאר ככוונות פרשת התמיד שעל-ידי הקרבנות נכנע העבודה זרה. וזהו בחינת 'צו את בני ישראל', אין 'צו' אלא עבודה זרה וכו', עין שם. הינו שהקרבנות מכניעין ומבטלין העבודה זרה של תאוות ממון שהוא עיקר העבודה זרה, כי כל העבודות זרות הם בממון (כמבואר בהתורה "צויות צדק - לקוטי מוהר"ן א', סימן כ"ג). וזה שאמרו רבותינו ז"ל (תורת כהנים) על פסוק צו את אהרן וכו' הנאמר בפרשת העולה: 'אין צו אלא זרוז' - מיד ולדורות, 'ביותר צריך לזרוז במקום שיש חסרון כ"ס'. הינו כנ"ל, כי הקרבנות הם חסרון כ"ס, שזהו בחינת שבירת תאוות ממון על-ידי שמחסרים ממונם שבביל ה' יתברך שקונים קרבנות ממנו, שזהו עיקר שבירת תאוות ממון כשמוציאין הממון על דבר שבקדשה, כמבאר בהתורה צויות צדק הנ"ל. וזה צו וכו' 'ביותר צריך לזרוז במקום שיש חסרון כ"ס', שהוא בחינת שבירת תאוות ממון שזוכין על-ידי הקרבנות, שהם נדבת לב, בחינת צדקה, כי על שבירת תאוות ממון בחינת חסרון כ"ס בשביל דבר שבקדשה צריכין לזרוז על זה ביותר מאוד מאוד, כי להוציא מתאוות ממון קשה ביותר מכל התאוות. נמצא ש'צו' הנאמר בקרבנות מרמז על שבירת תאוות ממון, שזהו בחינת 'אין צו אלא זרוז, ביותר צריך לזרוז במקום שיש חסרון כ"ס' כנ"ל. וזהו בעצמו בחינת אין 'צו' אלא עבודה זרה, כי שבירת תאוות ממון הוא בטול העבודה זרה, כי כל העבודות זרות הם בתאוות ממון כנ"ל. (לקוטי הלכות - הלכות תפילה ד' - אות ט"ו)

תקף השמחה עד שנוכה לכל התקונים, להשיג אור הנ"ל, שהוא עיקר התכלית כמו שכתוב שם (לקוטי מוהר"ן א' - סימן כ"ד). ועל-כן כל הקרבנות בטלין חוץ מקרבן תודה (ויקרא רבה פ"ט, ז. פכ"ז, י"ב):

כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו .. (ויקרא ז,כט)

יש שני מיני קליפות, היינו בחינת קליפת לבן ובחינת קליפת עשן, ומקלפות לבן נמשכין העוונות שבשוגג שנעשין על-ידי שכחה ובלבול הדעת, ומקליפת עשן נמשכין הזדונות. והנה אף-על-פי שבודאי עוון מזיד חמור ופוגם יותר מהשוגג, אף-על-פי-כן בנקל יותר להתגבר כנגדו ולמנע עצמו ממנו מאחר שיועד שהוא עברה; אבל מקליפת לבן שמכשיל את האדם בשגגות, מזה קשה מאוד להנצל, כי מערב ומבלבל את הדעת עד שנכשל ממילא, ועל-כן צריך סיוע דלעלא להנצל מזה. ועל-ידי שנהרין בשלמות מאסור חלב, על-ידי זה נצולין מקליפת לבן; ועל-ידי שנהרין בשלמות מאסור

בימי הפסח צריך להתפלל בקול אדיר וחזק, כי התפלה בזעקה מסגלת לתקון הברית. כשם שאמירת ההגדה בקול גדול מסגלת לתקון הברית, כמבאר בלקוטי הלכות.

תפילה

(לקוטי תפילות א - תפילה ב) ו... ותהיה בעזרנו, שנוכה

לקבל עלינו קדשת חג הפסח בקדשה נוראה ועצומה ובשמחה וחדוה גדולה. ונוכה לקים מצות ארבע כוסות של יין של פסח בשלמות הראוי, בקדשה ובטהרה גדולה. ותפתח לנו אור הדעת, ותשפיע עלינו אור קדשת המוחין העליונים, שנוכה שיהיו נמשכין עלינו בפסח כל המוחין הקדושים, מוחין דגדלות ומוחין דקטנות.

ונוכה לסדר הסדר של פסח בקדשה גדולה כראוי, ותעזרנו לומר ההגדה בקול רם, בכוונה גדולה ונוראה, ובשמחה וחדוה רבה ועצומה, ובהתעוררות גדול ובהתלהבות נמרץ, בקדשה ובטהרה גדולה, עד שהקול יעורר הכוונה, עד שאזכה על-ידי זה לתקון הברית ולתקון הדעת בשלמות באמת, עד שאזכה לבא לחידושי תורה אמתיים, ואזכה להמשיך תמיד דבורים חמים כחלי אש על-ידי תפלה ותחנונים. ותזכני להתפלל אליך בהתקשרות נשמות ישראל, שתהיה תפילתנו תפלת רבים ולא תמאס את תפילתנו כמו שכתוב, הן אל כביר ולא ימאס. ויתוסף ויתגדל למעלה תוספות קדשה רבה ועצומה על-ידי תפילתנו, ועל-ידי זה נזכה להמשיך באורי התורה מלב העליון אשר שם כתובים כל באורי התורה...

שיחות

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך) רבי ישראל נשאל אם אפשר

לעשות תשובה על-ידי לימוד ספרי רבינו בלבד] ... כן, בוודאי! זה העיקר השורש והיסוד של כל התורה. זה שורש התורה ושורש הכל, שורש אמונה, שורש התשובה ושורש הכל. כל דיבור שלו הוא כל חיותנו, מחיה את כל העולם, את כל ישראל, את כל היהודים. הגויים לא נחשבים לבני-אדם, זה מין חמורים. הגויים יפלו, יפלו לגמרי. רק אנו צריכים להשתדל ולהתגעגע לכל דיבור של רבינו, כי כל דיבור שלו הוא כל חיותנו וכל ישענו וכל תקוותנו שלנו ושל כל ישראל. כל דיבור של רבינו ז"ל שנכנס באיזה יהודי - זה כל הגאולה שלו, התיקון שלו. רבינו הקדוש הוא רבי כזה שמדבר עם כל אחד ואחד, כל דיבור שלו הוא כתוב בספר והוא מדבר עם כל העולם. רבינו הקדוש כבש כל העולם והוא הרבי של כל ישראל, של כל אחד ואחד מישראל. הוא לומד אתך ואתו ועם כל אחד בתורה שלו, ומגלה ומאיר לכל אחד מה שהוא צריך ואיך הוא צריך ללכת. בכל דיבור שלו כל התיקונים וכל הרפואות וכל הישועות! כל דברי רבינו כולם הם מלמדים אותנו דרך השם, הם מורים אותנו על הכל.

לעילוי נשמת מרת **בלרה בת דיאמנטא**, ת.נ.צ.ב.ה.

אכילת דם, על-ידי זה נצולין מקליפת עשן. (לקוטי הלכות - הלכות חלב א', אותיות ה' ו' לפי אוצר היראה - אמת וצדק, אות צ"ב)

עצות

(עצות המבוארות - מועדי ה' - פסח, ג-ד) אמירת ההגדה בליל הסדר של פסח מסגלת לתיקון הברית. (לקוטי מוהר"ן סי' כ, י.) על כן צריך לומר את ההגדה בקול חזק ובהתעוררות רבה. כי אמירת ההגדה בקול חזק מעוררת את הדעת, ועל ידי זה זוכים להתגלות הדעת. הינו להבין בדת זו את שצריך להבין באמת. וכשזוכים לדעת אמתית, הוא עקר הגאולה. כי גלות מצרים נגרם על ידי פגם הברית, ועל ידי פגם הברית נפגמת הדעת רחמנא לצלן. אבל על ידי ספור הנסים והנפלאות של יציאת מצרים, זוכים לתיקון הברית, תיקון הדעת, וזה עקר הגאולה. גם על ידי שתית מצות ארבע כוסות יין בפסח, זוכים לתקון הדעת, תיקון הברית. מסעף זה יכולים ללמד כמה צריך להזהר בכל מנהג קדוש מן המנהגים המבארים בשלחן ערוך, בהנהגת סדר פסח. כי על ידי כל מנהג ומנהג הנהוג בליל הסדר, זוכים לתקון מיוחד, ובפרט לתקון הברית, שזה כלל כל התקונים כמבאר בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ט.

ירבינו הקדוש מרחם עליו ונותן לו תיקונים ותשובה לכל אחד מישראל כמו שהוא!
זה דבר כזה חדש שעוד לא היה בעולם. זה פלא, פלא כזה שהוא יכול לעזר לנו, הוא יכול לעזר לנו לתשובה שלמה באמת, והאדם הוא נותן להשם יתברך, "קח את הבנים וקח את הכל, רק שאני אזכה לדבר איזה דיבור מרבינו". זה הישועה שלנו! אשרינו שיש לנו רבי כזה, שהוא יודע כל מה שעובר עלינו ויודע הרפואות והישועות של כל אחד ואחד, איך לזכות לתשובה שלמה ולעבד השם יתברך באמת. רבינו הקדוש - בכל דיבור ודיבור שלו הוא מחזק אותנו, מתקן אותנו, מרפא אותנו, מחיה אותנו, הוא מחדש את כל אחד ואחד כאילו עכשיו הוא נעשה בעל-תשובה. והעיקר אמונה, מה שהוא אומר - צריכים לקיים!

צריכים אמונה, צריכים אמונה ברבינו הקדוש, כל דיבור שלו הוא כל חיותנו. בכל דיבור שגילה הוא מקרב אותנו, מאיר בנו ומגלה לנו את השם והתשובה וכל דבר שאנחנו צריכים. רק אנחנו צריכים להתחזק באמונה, לקבל באמונה, כל מה שמלמד אותנו - לקיים. לבטל דעתו, לא לחפש דרכים ולא להיות 'חכמים'. ללמד בתמימות, לקבל. כל דיבור של רבינו ז"ל - מן השמים, מן השם יתברך בעצמו, כל דיבור שלו, רפואות וישועות.

השם יתברך יעזר לנו שנוכח יחד לעסק בדיברי רבינו שהוא גואל ומחיה כל ישראל, כל אחד מישראל איך שהוא, איך שאנחנו!

רבינו הקדוש הוא עניין נורא, פלא נורא שעוד לא היה כזה בעולם מיום שנברא העולם. הוא כולל כל העולם, כל אחד עם כל הרפואות. זה פלא שלא היה מעולם, פלא חדש...

העיקר הוא האמונה...

(ההמשך יבוא)

מלחמה

(ספר אבי הנחל - חלק ב - מכתב יז)
לכבוד חמדת לבי, השומע לעצת הצדיק החביב עליו המורה לו דרך ישרה, והטה כל רצונו לעשות ולקיים ככל אשר יגיד לו. שלום רב.

עיקר קץ הגאולה תלוי בעצות עמקות וגדולות ביותר של החכם האמת, שהן עמקות מאוד מאוד ואי אפשר לעמד עליהן שום נביא וחווה, רק הצדיק האמת.

עיקר העצה צריכין בעת החושך בעת שאין יודעין לתת עצה לנפשו, אז צריכין לבקש הרבה מה' יתברך שיתקנהו בעצה טובה מלפניו, דהיינו שלא תהיה עצתו חלוקה לשתיים, אם לעשות כך או להפך, רק יזכה לאמתיות העצה איך יתנהג. שיזכה לדחות חשכת העצה, חלוקת העצה, דהיינו החלק של העצה שאינו אמת שהוא מחשיך העצה האמתית, ויתגלה ויאיר לו האמת (שיהיה נדחה צד העצה של שקר, וידע הצד האמת של העצה איך יתנהג).

חשכת לילה הוא בחינת חשכת העצה, ואור יום זה בחינת מגלה עמקות מיני חושך, בחינת התגלות עמקות העצה, כי עיקר העצה צריכין בעת החושך בעת שאין יודעים לתת עצה לנפשו, אז צריכין לבקש הרבה מה' יתברך שיתקנהו בעצה טובה מלפניו. כל מה שהמדרגה נמוכה ביותר וכל מה שנופלים במקומות רחוקים יותר, שם צריכים עצות עמקות יותר וגדולות יותר לצאת משם, כדי שישונו ממקומות מגינים כאלה.

מי שרוצה לחוס על עצמו באמת צריך לבקש מאוד בתחנונים רבים את ה' יתברך ואת הצדיק האמת שיישימו לבם היטב על מה שנעשה עמו, באפן שיתנו לו עצה אמתית ונצחית שיצליח על-ידה לנצח באמת, עד שיזכה בכל פעם לעצה שלמה הנמשכת מהצדיק האמת, שיוכל לעמד על-ידה כנגד כל מיני עצות מקלקלות שהבעל-דבר מסבב בלבו בכל יום ובכל עת.

נגמר בניין הקדשה, שהוא צריך לכנס בו; וברבות הימים והשנים, אם לא יהיה טיפוש, ולא יפול בדעתו בשום אופן בעולם, ויתגבר ויתחזק ויתאמץ בתפילה יותר ויותר, אז על ידי רבי התפילות יכמרו רחמי יתברך, עד שהשם יתברך יפנה אליו ויאיר לו פניו וימלאו חפצו ורצונו בכוח הצדיקים האמתיים ויקרבהו ברחמים ובחמלה גדולה. ואפילו אם האדם זוכה לפעמים לאיזה ישועה והתקרבות קצת, אל יחשוב, שזכה לזה על ידי תפילתו ומעשיו הטובים, כי כל המעשים טובים מאתו יתברך, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (ויקרא רבא - כו, ב) על פסוק: **מי הקדימני ואשלים** (איוב - ג, א), מי עשה לי מזוזה טרם שנתתי לו בית וכו', ולולא חסדו הגדול כבר היה נטבע, חס ושלוש, במה שהיה נטבע, רחמנא לצלן. (ועין לקמן, אות צא).

סיפור

(כוכבי אור - אנשי מוהר"ן, א-ב)
בשנת ה' אלפים תק"ם נולד מוהר"ן ז"ל. ולדתו והתגלותו היה בנעמורב, בבית אביו הרב הגאון הנכבד רבי נפתלי הירץ ז"ל, ונתגדל אצלו בתורה ובעשר ובחכמה. כי אביו הנ"ל היה עשיר גדול, והיה לו עם עוד שני שותפים גדולים שלש חניות גדולות באדעס ובבארדיטשוב ובעיר מושבו בנעמורב. וגם מוהר"ן ז"ל היה מנעוריו בקי ומבין בכל סחורותיו ובשאר עסקיו. וחותרו היה רב ואב בית דין בישראל אשר עד היום נודע שמו על פני תבל, הרב הגאון הצדיק רבי דוד צבי זצ"ל ממאהלוב, אשר נהג ברנות במאהלוב ובשאר יגראד ובקרעמיניץ ובכל העירות אשר סביבותיהם כולם סרו למשמעתו. ובבוא מוהר"ן ז"ל בבית התלמוד של חותנו הנ"ל נתגבר ועלה בחריפותו ובקיאותו בתלמוד ובכל הפוסקים ראשונים ואחרונים כשאר הגדולים אשר בארץ.

והנה מימי ילדותו וימי נעוריו של מוהר"ן ז"ל נכסף לבבו לעבודת ה' [כי לא המדרש עיקר אלא המעשה], ומכל שכן בעת התקרבותו אחר כך לתלמידי המגיד ז"ל שהיו עדיין בעולם, הלא המה הרב הצדיק רבי זוסיא ז"ל, והרב הצדיק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב, והרב הקדוש רבי ברוך ז"ל, והצדיק רבי גדליה מליניץ ז"ל, והרב הצדיק רבי שלום ז"ל מפראבישטש, ושאר גדולים זכרונם לברכה. ומאו נתעורר ונכסף יותר לקיום התורה לעובדא ולמעשה [כי בדבר הזה נתעלו יותר הצדיקים והקדושים הנ"ל שהיו מצד הבעל שם טוב והמגיד זכר צדיקים לברכה]. ומאו היה השתוקקותו וכסופיו לה' יתברך גדול ונפלא מאוד, אבל מעצם התגרות הכוח המונע והמדיח שבכל מדרגה ומדרגה [וכל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו, ומניח כל העולם ואינו מתגרה וכו'] אלא בתלמידי חכמים, על כן עלה וירד בעליות וירידות רבות ועצומות מאוד בכל עת ועת, והיה קשה עליו מאוד כל דבר שבקצתה שרצה לעשות, הן בתורה והן בתפילה וכיוצא. גם היה בעל מחשבה גדול מאוד שזה אחד מהעשרים וארבעה דברים שמעכבין את התשובה. ולא ידע לכל הנ"ל שום עצה ותחבולה מה לעשות כי כבר בחן ונסע לכמה צדיקים אמתיים שהיו באותו העת כנ"ל, אבל לא הועילו לו כלל לזה ולא היה לו מהם שום תועלת מזה. ואם בכל זאת היה מרצה לנסע אליהם, אבל מחמת שאביו היה מצד המתנגדים על כל החבריה הקדושה של הבעל שם טוב זצ"ל, וגם חותנו היה מתנגד גדול [ענין בלקוטי הלכות - הלכות רבית, הלכה ה' באות כ], כי אז לא נשקט עדיין בעולם המחלקת והרדיפות שדרפו מאד את כל האנשים שרצו להתקרב לתלמידי המגיד ז"ל כידוע ומפורסם כל זה, ומחמת כל זה היה גם למוהר"ן ז"ל מניעות עצומות מלנסוע אליהם, רק אף על פי כן אם היה מרגיש שהם מועילים לו לעבודת ה' לא היה מסתכל על שום מניעה...

זה עיקר תיקון התשובה, שיתגבר לשוב לה' יתברך מכל מקום אשר הוא שם אפילו אם נדמה לו שנתעה מאוד מאוד בעוונותיו הרבים, כי אין מקום בעולם שאין שם עצה ותקוה לצאת משם, רק שנעלם ממנו העצה על-ידי קלקולו הרבים, אבל על-ידי אמונת חכמים בהצדיק הגדול יש עצה בכל מקום שבעולם.

העיקר הוא תיקון אמונת חכמים אמתיים שעצתם בחינת **מים עמקים עצה בלב איש**, שאי אפשר לקלקל אותם בשום אופן כי הם עומדים כנגד כל מיני קלקול העצה של כל אחד, כי מאוד עמקו מחשבותיו, כי עצתו של הצדיק היא עצת ה' אשר לעולם תעמד "כי אתה מרום לעולם ה'". דע אחי, זה עיקר נפלאות מעשה הצדיק, כי נורא הוא, כי יודע ומחזק כל אדם כפי מה שהוא בכל מקום שהוא בכל יום ויום בעצות עמקות אמתיות שאי אפשר לקלקל אותם בשום אופן שבעולם, שהם מכונים ממש כפי קלקול העצה שרוצה השטן להתגבר עליו בתחבולותיו וערימיותו.

העיקר הוא לקבל עצות מהצדיק האמת באפן שיוכל לעמד על-ידם בכל פעם כנגד קלקול ובלבול העצות של הסטרא אחרא שמתגבר בערימיותו, ולשוב ולהתחזק לשאר על עמדו, לחזק עצמו בהצדיק שעל-ידו עיקר העצה השלמה.

הצדיק האמת ממשיך עצות עמקות כאלה לכל המדרגות והתחנות מאוד בעולם, עד שיחזיר הכל בתשובה על-ידם.

עיקר ההתגרות של הבעל-דבר הוא להעלים ולהסתיר את אור הצדיק האמת, ואין לנו שום עצה ותחבולה - רק שנתגבר ונתאמץ בכל כוחנו לנוס ולפרח להצדיק שדולה ומגלה העצות העמקות שעליהם גדלה האמונה...

ישראל דב אודעסר

השתפלות הנפש

(סימן מט)

עיקר הכלי זין של איש ישראל הוא התפילה, וכל המלחמות שצריך האדם לכבוש, הן מלחמת היצר הרע הן שאר מלחמות עם המונעים והחולקים, הכל על-ידי תפילה, ומשם כל חיותו. על-כן מי שרוצה לזכות לקדשת ישראל באמת, צריך להרבות בתפילות ובקשות ושיחות בינו לבין קונו, כי זה עיקר הכלי זין לנצח המלחמה (לקוטי א, סימן ב). [ועיין בספר "עלים לתרופה" ממורנו הקדוש, הרב רבי נתן, זכר צדיק לברכה (מכתב קיז), שכתב שם, אשר כל לשון ולשון הקדוש של רבינו זכרונם לברכה, שמזכיר אצל כל דבר, יש לו כוח מיוחד לעורר ולחזק לב איש הישראלי לעסק בוה. ומי שמעיר אל לבו, שכל כלי זין שלו הוא התפילה וכו', מתעורר מחדש לעסק בוה, כי חשוב בלבבו: אם אין לי כוח לחזק כל כך כמו השרים הגדולים, אבל הלא אני כמו איש חיל פשוט, שגם לוקח כלי זין מבית המלך ומכרח ללמד תכסיסי מלחמה וכו' בכל יום, והכל בכוח המלך והשרים המלמדים אותו וכו', ואיך שהוא אני יודע שהמלחמה ארכה וחזקה מאוד ואין לי שום כלי זין וכו' כי אם מעט דיבור פי, וגם זה בישועת השם ונפלאותיו העצומים וכו', עיין שם].

ואם האדם מרבה בתפילה והתבודדות ימים ושנים הרבה ואף על פי כן הוא רואה בעצמו, שעדיין הוא רחוק מאוד מחשם יתברך, ונדמה לו, שהשם יתברך כמסתיר פנים ממנו חס ושלוש, אל יטעה חס ושלוש, שהשם יתברך אינו שומע תפילותיו ושיחותיו כלל, רק יאמין באמונה שלמה, שהשם יתברך שומע ומאזין ומקשיב כל דיבור ודיבור של כל תפילה ותחינה ושיחה, ואין שום דיבור נאבד חס ושלוש, רק כל דיבור ודיבור עושה רושם למעלה מעט ומעורר רחמי יתברך בכל פעם, אך עדיין לא